

[Poul Sørensen.]

den forenkling, der sker ved, at man fra kommunernes side på en helt anden måde end hidtil kan overse økonomien for de enkelte år. Jeg synes, det er en fordel, og har derfor ikke synderligt mange bemærkninger at gøre om det. Vejfondens, som jeg allerede har gjort en enkelt bemærkning om, skal ifølge lovforslaget fra nu af opføres på finansloven; det skal jeg som sagt ikke fordybe mig i, mit partis standpunkt hertil er fremført på et tidligere tidspunkt af dagens forhandlinger. Kommunernes vejudgifter, som er det ene af de to store økonomiske hovedområder, vejfonden skal beskæftige sig med, vil altså komme til nærmere afvejelse og bedømmelse, og hvad angår tilskud til vejanlæg og alt, hvad der til hører — jeg tror, det står i § 7 — vil der blive rig lejlighed til at fordybe sig nærmere heri. Der kan her være mangfoldige ting, som man må have en nærmere klaring på.

Jeg har bemærket, at den forenkling, man havde haft i tankerne vedrørende administrationen af tilskud til beskæftigelsesarbejder — bekæmpelse af arbejdsløsheden er jo desværre et aktuelt spørgsmål — er blevet opgivet, idet disse arbejder forbliver under det samme ministerium som hidtil og ikke henlægges til ministeriet for offentlige arbejder. Også herom vil jeg gerne have en drøftelse i det kommende udvalg, idet spørgsmålet om placering i allerhøjeste grad er en faktor, som må fange vor interesse; det samme gælder den størrelsesorden af tilskuddet, som der kan blive tale om.

Jeg har til slut en bemærkning at gøre om den nye ordning, man forsøger at skabe i lovforslagets § 9. Jeg kan udmærket se, at de synspunkter, som bærer denne paragraf, kræver en overvejelse; men jeg vil på forhånd sige, at jeg nærer meget store betænkeligheder ved at gå så vidt, som det er foreslået i § 9, stk. 2. Hvis man først kommer ind på via motorpengene, via vor økonomiske vejpolitik, at anlægge en takstpolitik, tror jeg rigtignok, der vil rejse sig så store spørgsmål, at vi overhovedet ikke kan magte dem under denne lovgivning. Jeg har allerede berørt hovedstadens interesser; men her drejer det sig ikke om omegnens interesser alene, og jeg tør nok sige,

at hvis vi fik stillet op de takstproblemer, som man slås med rundt omkring i hele landet, og hvis de skulle knyttes til denne lovgivning om tilskud til de offentlige veje, ville dette lovforslag få en helt ny karakter, en karakter, som ingen af os ville være tjent med.

Jeg vil altså ikke på forhånd tage endelig afstand, for det kan jo have sin interesse at høre, om ministeren kan komme med argumenter udover, hvad der er nedlagt i bemærkningerne; men jeg vil på forhånd advare imod at besværliggøre gennemførelsen af denne lovgivning, som i sandhed er nødvendig — det har jeg allerede understreget — ved at bringe nye momenter ind, som man efter min mening overhovedet ikke kan overse.

Jeg skal med disse bemærkninger påny tilsige mit partis interesse for forslagene og vort medarbejderskab i det udvalg, der nu vil blive nedsat.

Skytte: I slutningen af forslaget om bestyrelsen af de offentlige veje angives, hvor mange ældre love og bestemmelser der skal ophæves, hvis dette forslag ophøjes til lov. Det er en betragtelig mængde bestemmelser, som denne lov gør overflødige. Der er en forordning af 1793 og en plakat af 6. august 1800 — for blot at nævne nogle af de ældste bestemmelser, som afløses af denne lov. Med den udvikling, vejvæsenet har været inde i, synes det såre naturligt, at alle bestemmelser om vejene samles i een lov, og til det foreliggende lovforslags opbygning har jeg praktisk taget intet at bemærke. Forslaget knæsætter princippet om kommunalbestyrelserne som vejbestyrelser. Det er et princip, jeg er enig i, for det er en naturlig opgave for kommunerne. En knæsætning af det kommunale selvstyre på dette område kan jeg fuldtud tiltræde; de lokale myndigheder har alle forudsætninger for at forestå denne del af administrationen.

Forslaget indeholder forskellige nydannelser. Man inddeler fremtidig vejene i klasser; det er vel stort set blot en konstatering af bestående forhold, og det er både naturligt og nødvendigt, at der gives mulighed for en ændring af klassificeringen, for vejenes overgang fra en gruppe til en anden gruppe, efter som samfærdslen de pågældende steder gør noget sådant naturligt.